

for Horsens (Holst) har kaldt Lehnbesidderen Lodseier og Fæsteren Lodstagende, saavdt jeg forstod det. Dersom disse Ord virkelig skulle have den Betydning, hvori jeg troer, man maa tage dem, troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand netop har gjort Fæsteren til Medieidomsbesidder; thi, dersom Lehnbesidderen er Lodseier og Fæsteren den Lodstagende, saa er denne netop derved bleven til Medieier. Det var det, jeg havde at bemærke i denne Sag.

Nyholm: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre i denne Sag med Hensyn til, at det gjentagende er fremhævet af en æret Taler her i Thinget, at det med Hensyn til nærværende Lovforslag stillede sig klart, at, hvis man ønskede denue Sags Fremgang i det andet Thing, maatte man idetmindste optage en af Bestemmelserne, enten den i § 1 eller den i § 5. Sligt Hensyn gjælder nu aldeles ikke for mig. Jeg vil ved denne Leilighed, som altid, gaae efter min Overbeviisning om, hvad der er Ret og Uret; den vil jeg følge og holde mig til. Naar en æret Taler har formeent, at § 1 skulde involvere yderligere Begrebet om Medieidomsret end § 5, da troer jeg rigtignok, at det vil skorte ham paa Beviis i saa Henseende. Da jeg imidlertid for Diebliffet ikke maa tale om benævnte § 5, er jeg saaledes affaaeren fra at sammenligne den med § 1, og jeg skal derfor kun tillade mig at fremhæve, at for mig stiller Sagen sig saaledes, at man tillægger denne § 1 en langt skadeligere fremtidig Indflydelse, end den i Virkeligheden vil have. Tilvisse! jeg troer, den er temmelig usfadelig. Det har vist sig i Praxis, navnlig for alle dem, som have beskæftiget sig med at sælge Fæstegaarde, at man i Regelen ikke kan sælge dem til Andre, end Fæsterne. Det er oplyst af Justitsministeren, da dette Forslag var til Behandling i Folkethinget, at af de Gaarde, som efter de seneste Bevillinger vare folgte, circa 80, vare kun et Par enkelte Gaarde folgte til Andre end Fæsterne, og det var endda i ganske særegne Tilfælde, hvor Fæsterne selv ikke vilde have dem. Jeg troer saaledes, at Erfaringen noksom skal stadfæste, at de Ord, som staae i Paragraphen, ikke ere af en saa skadelig og indgribende Betydning, som man har villet til-

lægge dem. I een Henseende have de en indgribende Betydning, og i denne Henseende kunde jeg være meget tilbøielig til at slutte mig til Lovforslaget; det er nemlig med Hensyn til, at den Forpligtelse, Staten har paataget sig imod Lehnene, derved for Fremtiden bedre vil blive overholdt, at det ikke skal staae i en enkelt mindre solid Lehnbesidders Magt at berøve Lehnnet meget betydelige Summer af det, der retlig bør gaae over til hans Succesor. Denne Betydning har Forslaget, men jeg kan desuagtet ikke stemme for det; thi det stiller sig for mig saaledes, at, vil man Frihed, vil man Fæstegodsets Overgang til Selveiendom, saa skal man ikke komme med indskrænkende Tvangsbestemmelser, hvorved man standser den naturlige og simple Udvikling af Forholdene.

Krabbe: Skjøndt jeg har deeltaget i at stille Forslaget under Nr. 1, kan jeg dog ikke tilbageholde den Vittring, at, naar man ønsker, at Loven skal gaae igjennem i det andet Thing, saa troer jeg, at man snarere bør stemme for § 1 end for § 5 (Ja!); thi jeg antager, at det andet Thing — og jeg har derpaa anført et Exempel — ikke, uden at være inconsequent, kan gaae ind paa § 5, saaledes som den er formuleret, naar ikke den Bestemmelse optages i § 1, at Fæstegodset, forsaavdt det er bortfæstet, ikke maa sælges til Andre uden Fæstereis Samtykke, og, dersom derfor det ærede Thing stemmer for denne Paragraph, saa vil jeg stemme imod § 5.

Blechingberg: Det er yttret, at der i nogle Erectionsbreve skulde findes Bestemmelser til Fordeel for Bønderne. Jeg vil kun tillade mig at tilføie, at, forsaavdt det undtagelsesvits skulde være Tilfældet, saa ville de paa ingen Maade berøres af den Lov, hvorefter der her er Spørgsmaal, og, om ogsaa Uendingsforslaget billiges og § 1 derefter affattes, vil i Henseende til Afhændelsen de særegne Regler, der efter de gyldige Erectionsbreve maatte finde Sted for enkelte Eiendomme, naturligvits fremdeles være i fuld Kraft og Gyldighed. Forsaavdt der er nævnt som Exempel et Complex af Gods paa Falster, troer jeg, at en Feiltagelse ligger til Grund for, hvad der er yttret om disse Eiendomme. Naar jeg med Hensyn